

„Къмъ васъ се обръщамъ български дружини! На 19-о число прѣдъ Стара-Загора вий привлѣкохте върху себе си 15 неприятелски батальони, т. е. почти четири пѣти по-силенъ неприятель, съ многочисленна далнобойна артиллерия, противъ която вий можахте да противупоставите 4 планински оръдия. Безъ да се гледа на това голѣмо прѣвъзходство на турските войски, вий, отъ 8 часа сутринята до 2 часа послѣ пладнѣ, съ удивително мъжество, защитавахте своя роденъ градъ и съ това дадохте възможностъ на другитѣ войски отъ прѣдния отрядъ да разбиятъ турцитѣ при село Джуранлий, вслѣдствие на което цѣлата армия на Сюлейманъ-паша е била принудена да отстъпи. Това бѣше първия бой, въ който вий встъпихте въ борба съ враговетѣ и въ него изведнѣжъ се показахте такива герои, съ които цѣлата руска армия може да се гордѣе и да каже, че не се е излѣгала, като е пратила въ вашитѣ редове най-добритѣ си офицери. Вий сте ядката на бъдѣщата българска армия. Ще се изминатъ години и тая бъдѣща българска армия ще каже: „Ний сме потомци на славнитѣ защитници на Стара-Загора“.

Слѣдъ това генералъ Гурко въ сѣщия приказъ се обръща съ слѣдующитѣ думи къмъ цѣлия отрядъ:

„Съ болка на сърдцето се раздѣлямъ отъ васъ, войски отъ прѣдния отрядъ, като си спомнямъ че 38 деня прѣкарахъ въ вашата срѣда, че бѣхъ свидѣтель на вашитѣ юнашки подвизи и чудни тежки трудове, че видѣхъ какъ всичкитѣ три рода оръжия се надпрѣварвахте помежду си въ честното изпълнение на бойната служба. Всичко това нѣма да се изглади отъ моето сърдце и ще служи за най-добъръ споменъ въ живота ми.

Войници отъ прѣдния отрядъ! На васъ падна завидната роля въ такова кратко врѣме да покажете толкова примѣри отъ мъжество и самоотверженностъ; вий ще почерпнете сила за други нови подвизи и азъ съмъ увѣренъ, че кждѣто и да се срѣщнете съ противника, вий нѣма да помрачите славата, която спечелихте на прѣдния отрядъ“.

Балкана продължаваше да е мраченъ. Дъждоветѣ се смѣняваха съ гъсти мъгли, прѣзъ които не можеше да се види нищо въ нѣколко крачки. Опълченцитѣ вече цѣла недѣля сѣдяха въ своитѣ палатки, измокрени като мишки и треперящи отъ студъ. Освѣтъ това, тѣ търпѣха страшенъ гладъ, тъй като не само продукти не се получаваха на позицията, но даже и сухари